

[Nørskov.]

Men det er jo blevet afslaaet, og jeg havde derfor tænkt, om man ikke lettere kunde komme den anden Vej frem.

Jeg maa i denne Forbindelse minde om, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder omtalte ikke det Andragende, som fra en Del nødstedte Kommuner i Viborg Amt er indsendt til Regeringen om Tilskud til disse Baner. Jeg vil gerne optage det som et Udtryk for, at Andragendet ikke er afslaaet, og udtale Haabet om, at det maa blive overvejet alvorligt, saaledes at man kan komme disse Kommuner til Hjælp, hvad de trænger særdeles haardt til; de er uden egen Skyld kommet ud for de store Vanskeligheder, og det vil jeg bede den højtærede Minister for offentlige Arbejder forstaa og tage Hensyn til.

Den højtærede Minister var heller ikke særlig velvillig overfor det Andragende, som er indbragt af det ærede Medlem Hr. Olufson og mig om Oprettelse af en Holdeplads med offentligt Sidespor ved Trinderup mellem Onsild og Hobro. Ministeren mente, at Pladsen ikke var særlig egnet til en saadan Holdeplads og Sidespor. Men skulde der eventuelt være for megen Stigning paa Banen, er der sikkert ikke noget i Vejen for, at man kan flytte Holdepladsen og Sidesporet lidt længere hen paa Linien, saaledes at dette Forhold kan blive afhjulpet; og selv om det vil koste en Del at anlægge en saadan Holdeplads og Sidespor, nærer jeg ingen Tvivl om, at Statsbanerne vil faa sine Udgifter igen med Rente og Renters Renter, thi det er en Kendsgerning, at der Vest for den eventuelle Holdeplads ligger et meget stort Opland, som meget stærkt ønsker at faa en Holdeplads paa det Sted.

Jeg maa ogsaa gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at denne Egns Befolkning ifølge Privatbaneloven af 1918 egentlig havde Krav paa en Privatbane, men Befolkningen har ikke ønsket Banen anlagt, hvad jeg kun synes, at Staten kan være tilfreds med og taknemmelig for. Jeg mener, at dette er et Forhold, som ogsaa bør tages i Betragtning, saaledes at dette rimelige og retfærdige Andragende imødekommes, og det vil jeg meget indtrængende henstille til den højtærede Ministers velvillige Overvejelse.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Holstein har begæret Ordet for tredje Gang under denne Forhandling. Det ærede Medlem kan kun faa Ordet med Tingets Samtykke, men hvis

ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Holstein: Jeg har kun nogle Spørgsmaal og Modbemærkninger af rent finanspolitisk Natur af fremsætte til den højtærede Landbrugsminister og til den højtærede Trafikminister. Men forinden jeg gaar over til disse Emner, maa det være mig tilladt af parlamentarisk Selvopholdelsesdrift, for at redde mit enlige lille politiske Liv, at svare paa de Angreb, der i Gaar blev fremsat mod mig uden Navns Nævnelser, fordi jeg havde tilladt mig, skønt jeg ikke repræsenterer et politisk Parti, at tale to Gange i 5 Kvarter her i Salen.

Jeg formoder, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansens Indlæg i Gaar var et haardt tiltrængt Indlæg til Virkeliggørelse af den højtærede Statsministers Trontaleprogram: Højnelse af Landet, Højnelse af den parlamentariske Kultur, Højnelse af den journalistiske Kultur, Højnelse af Kulturen i Centraladministrationen og i Retsplejen her i Landet. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har været vel paa den rette Vej, naar han ønsker at bidrage til Virkeliggørelse af dette Program; men jeg er ikke saa sikker paa, at hans Indlæg har haft den Vægt og har gjort den Virkning i Retning af dette Programs Virkeliggørelse, som i saa høj Grad tiltrængtes efter den højtærede Statsministers hidtil saa mislykkede Start paa dette Omraade.

Jeg maa maaske til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen først gøre den Bemærkning, at i denne Sal, hvor hvem som helst kan staa op og tale lige saa meget sort, han har Lyst til, i lige saa lang Tid, han er i Stand til det, der tror jeg nok, at jeg uden at være ubeskedent tør paastaa, at mine Indlæg gennemgaaende har været nogenlunde, hvad Englænderne kalder up to the point.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, der har saa overordentlig Respekt for Stemmer og Tal og Talstørrelser, for Talmajestæten, at det kunde jo tænkes, at en enkelt politisk Eners Tale og Ord fra denne Tribune blev fulgt og hørt med lige saa megen Opmærksomhed og Interesse og Sympati ude i den almindelige Befolkning som den, der repræsenterer ubegrænsede Dusin af Tolvere.

Og endelig vil jeg gerne til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen sige, at der er jo ikke en alvorlig og erfaren Parlamentariker, som ikke ved, at der fra denne Talerstol aldeles ikke i første